

Lipukõne 20.08.2026

Austatud Eesti ja Islandi Vabariigi presidendid!

Lugupeetud Riigikogu esimees, peaminister! Ekstsellentsid!

Head kohalolijad! Armsad kaasmaalased!

20. augusti hommikul sinimustvalge lipu heiskamine Pika Hermannini torni meenutab meile eelkõige perioodi, mil Eesti sai tagasi oma väärikuse ja vabaduse.

Enam kui 30 aastat tagasi oli just sinimustvalge lipu väljailmumine suurtel rahvaüritustel nagu julguse, oma salasoovide väljanäitamine, meie meelekindluse tõestus, et on tulnud aeg olla oma maa ja riigi peremehed.

Me teame, et põlvkonnad enne meid kandsid seda lippu läbi okupatsioonide, küüditamiste, vangilaagrite. Nad hoidsid seda, sest uskusid, et Eesti saab ühel päeval taas realselt vabaks.

Täna seisab siin põlvkond, kes on sündinud vabas Eestis. Teie jaoks on sinimustvalge alati olnud nähtav, alati olnud lubatud, alati olnud uhkuse allikaks. Sellel põlvkonnal on meie sinimustvalge lipp vahel niivõrd iseenesestmõistetav, et selle tähtsust, sümboolsust, ei suuda ehk alati adudagi.

Lipuga saime tagasi oma väärikuse. Iseseisvas Eesti Vabariigis kasvanud noored on need, kellele anname teatepulga. Just seetõttu on teie käes nüüd vastutus – hoida Eestit nii, et seda lippu ei peaks enam kunagi peitma.

Vabadus ei ole iseenesestmõistetav. See sünnib iga päev uuesti meie tegudest, meie valikutest meie hoolimisest iseendasse, oma kaastlastesse, oma kogukonda, oma riiki. Teie olete need, kes viivad Eesti järgmised aastakümned edasi – targalt, julgelt ja avatud pilguga.

Hoida lippu tähendab hoida Eestit. Hoida Eestit tähendab hoida üksteist!

Elagu Eesti ja tema sinimustvalge lipp!

Ants Veetõusme, Tallinn, 20. august 2026. a